

at Børnenes Forældre maa antages helst at ønske Nr. 1, maa tillægges en Vægt. Jeg troer derfor, at Sagen har en overordentlig stor Betydning for den rette Opfattelse af Forholdet mellem den Ralbsberettigede og den, der har Indstillingsret; men jeg troer paa den anden Side, at den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forespørgselen, har Uret i at betragte den omhandlede Tilbagefødsen af Bisoppen som den Tilbagefødsen, hvorom Loven taler.

S. Wedersen: Det er den høitagtede Ministers Udtalelser, som have givet mig Anledning til at begjære Ordet. Han gif ud fra den Forudsætning, at der blandt Sogneforstanderskaberne havde udviklet sig den Praxis, at de i deres Indstillinger satte den som Nr. 1, som de helst ønskede, og at de derpaa som Nr. 2 og Nr. 3 satte Saadanne, som de ikke ønskede. Jeg troer ikke, at den høitagtede Minister her behandler Sogneforstanderskaberne med samme Hensynsfuldhed som den, hvormed han behandlede Sjællands Biskop, thi jeg troer virkelig, at det er en altfor stærk Bestyldning, der saaledes fremsættes imod Sogneforstanderskaberne i deres Almindelighed. Forøvrigt skal jeg tillade mig at udtale, at hvis den antydede Praxis virkelig har udviklet sig hos enkelte Sogneforstanderskaber, saa lad dem høre Tølgernes og Ansvarer derfor, og jeg haaber, at dette vil blive saaledes konstateret, at Andre ville see sig i Speil deri. Giver man Sogneforstanderskaberne en Ret, saa maa de ganske vist ogsaa bære den dermed følgende Forpligtelse og opfylde den, ligesaavel som de gjøre deres Ret gjældende. Jeg troer derfor ikke, at det gaar an at slaae fast, at den af den høitæredede Minister antydede Fremgangsmaade skulde være en Praxis for Sogneforstanderskaberne, selv om de Ralbsberettigede have opfattet det saaledes. Man veed, hvor vanskeligt det er for Folk, som have indlevet sig i de ældre Tilstande, at gjøre sig fortrolige med de Forbringere, som den nyere Tid stiller, og hvoriblandt ogsaa den er, at Hensynet til Ancienniteten skal stilles tilside; men dette er netop det eneste Princip i Loven af 1856, som er blevet mødt med almindelig Anerkjendelse,

og dersom ikke dette Princip blev haandhævet overeensstemmende med den Aand, som Loven fordrer, saa havde vi ved den hele Reform kun gjort daarligere Fremskridt med Hensyn til Skolevæsenet. Jeg er saaledes enig med den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forespørgselen, og skal endnu bemærke, at det ikke er noget sjældent Tilfælde, at man i denne Retning hører Klage fra den ene eller den anden Side, men i Reglen høre Klagerne dog fra Ansøgere, som mene, at Ancienniteten ikke kommer nok i Betragtning; Ancienniteten er en Stormagt fra en tidligere Tid, og man kan ikke ret finde sig i, at den nu maa tilside sættes og spille en underordnet Rolle. — Turde jeg ved samme Tilighed henstille til den høitagtede Minister — det hører egentlig ikke til Sagen, men staaer dog i en saadan Forbindelse dermed, at jeg haaber, at den ærede Formand ikke vil tage mig det ilde op, at jeg kommer ind derpaa — om han ikke maatte finde sig foranlediget til at tage under Overveielse, om der ikke maatte være fuld Anledning til, at Forhandlingerne om denne Slags Indstillinger, ligesom om Kommunalanliggender i det Hele, foregik offentlig. Jeg troer, at det vilde være saavel i Sagens, som i alle Vedkommendes velforsaaede Interesse, at man fik at vide, hvorledes en saadan Sag forhandles, og hvilke Hensyn der tages ved disse Indstillinger.

J. A. Hansen: Jeg maa tillade mig paa Sogneforstanderskabernes Vegne at protestere imod, hvad den ærede Minister udtalte, at det nemlig skulde være Skik og Brug, at de ikke indstille dem, de egentlig ønskede, idet de blot under Nr. 1 indstille den, de ønskede, men derimod ikke ønskede de andre af dem indstillede. Jeg veed ikke, hvorfra den ærede Minister har denne Kundskab, og jeg maa spørge ham, hvorfra han i det foreliggende Tilfælde slutter sig dertil. En af dem, som senere blev indstillet og blev bestillet, var netop den, som i Lighed med to Andre ved Afstemningen angaaende den første Indstilling fik 5 Stemmer; men han havde ikke faaet Formandens Stemme, og hans 5 Stemmer maatte derfor træde tilbage for de to Andres. — Der findes desværre endnu paa adskillige Steder en vis Autoritetstro, som træ-